

اعم ان عرب امر البر باد شریعه هر اسب دید سند غیر علی غیر و چشم
 فرقه تم اینها نزد فتح و به کسر نفاس ام برآوران اغوشکن
 باشند و نام این با ترا اسپ در وحشه بی نیشنا خلاصه است
 اشاره فرایند که میسا قال لله رب ما و میاشر قال الله رب
 شکست و به فریض کن الهمات فقال انکن کنکن اوهم الله فانظر
 امن ای اشیزد و ایش اذ با فرایند وار تبا علیها پنهان و چشم

- مکذا نزدیک به لادان ^۲ سبزه اویل و چن اشار
 فریزک سبزه و را بید پنهان نامشتن نموده چه کدر ندار
 نهوده خوبه انلز فریزکه این ترمیده بیرش ^۳ شتر عرقه داشته
 شوایه ای ازف و حوالا لف تمام سبزه و اندام مقام از بیط
 و اندام مقام اسدر بینا شوایه نمکه این ترمیده که اشاره ^۴ نجفه
 نموده ^۵ فریزهه رب بینهم علاس سهیک و از منکه خبر
 نمکه این لادان افت و اسلامه همیدم و علی دنایله ^۶ ای شتر
 ای شتر ^۷ مرنیان لادان امرده جست دایلنه ^۸ شبه طها و هو
 و این ترمیده دشتر و طها و هر این بزه و این فریزه و طها و هر این بزه
 نمکه سهان کشت این ترمیده و این قاسم ششم این الازل
 و به این دوره بین خفته و هر افسه لا غیر نادل این سهه ^۹ این قاعده
 مرنقانم کنرا اینه ^{۱۰} ای تمام اجست ان ازف و به ^{۱۱} هم ای
 سفرمهه ^{۱۲} جمهه نهاد و هر مر اشته ^{۱۳} الدعل نمکه این مکون لاسپل الدعله
 الدعيم ای با و اشد ای المثمات اللئه ^{۱۴} خیار رسول الله ^{۱۵}
 ما عرف سهه ای ناد علی ^{۱۶} ما عرف لاره و علی ^{۱۷} ما عرف عیا ^{۱۸}
 و سر دانان ^{۱۹} دانلک سر که نهیک ای نه الدینیت و دانستخیج شه
 المعنیه و اندم دهیک لینه ^{۲۰} داعم این ایکور او ایکور پاکو ای خا
 ای ای رجهه مرنقانم ای ای شتر قوت متفاق است میر لادل و بیر لادل
 سیده سبیج ای کر عین اقل مرنقانم ای بربه لادلک الجبل و فر
 سهه سعد ای ای جاده ای المدحه ^{۲۱} ای مکاف رایی ای سب و
 خرم جاعز الدین و محبد ای ای عزیس ای مرنخی ^{۲۲} آنده نمکه
 ای بده خردل و سبزه ای بده دی ای لایه ای لقی نیروی ای ایهه ای شنی

من ائمه و علمائهم السارارم ان چند جهوا ثقفا، مدین شیعیه
 ان یکو زنافر المحتسبین و امرهم ان سبیله فخر نهاد معاوی
 باب المدینه فیصلی لعورتة علی هم لام باب المدینه و یتوڑون
 حمله نفڑ لحم خطایا هم و سنتزیم الحسینین وان الباب علیه
 والمدینه محمد ۳ الباب وج المدینه معاویه فنا توجهت فقا،
 مدین و خشعت لوحیه عیسیٰ ان یکون فخر المحتسبین نکن دواد
 علی المدینه شرط طبقت اهلها لامه استی ادا غفت
 فنهن فلکه لک الحلال بغير اشاره ۱۰۰ نقضی ایں ایسا که
 اول بجز فخر المدینه که اشاره استی و بیطعون ما امر ایه بنز
 یو صل و هو المقصود بالحقیقت الاویتی فاعرف الاشتراط
 فانہما مفتح کنز المعرفه و بجز نظره العلم فخر عرضها عرف لکسر
 و بی ای اعطی محظی ۲ عبده السلام و دال نرحدة السلام
 من ایں استی و اویز سلک المدقطر محظی ۱۰۰ لین والامرین
 لانه و خل المدینه حدین غفله فخر اهدیا و هو فرم مقصود
 عنده طبیک مفتخر رضی امره علیه و میں مولا و المدینه ایسا لیز